

foretagne Indsamling af Oldenborrer og deres Larver. En saa stor Opmuntrings-præmie vil der imidlertid formentlig ikke være tilstrækkelig Grund til at indrømme, naar Indsamlingen skal være obligatorisk, og det er derfor her foreslaaet, at ikkun $\frac{1}{3}$ af de til Indsamling medgaaede Omkostninger skal falde Statskassen til Last, medens de øvrige $\frac{2}{3}$ afholdes halvt af Amtsreparationsskønden og halvt af vedkommende Kommunes Kasse.

ad § 6.

Til Udelæggelse af Oldenborrer og deres Larver er som bekendt Fredning af visse Fugle navnlig Stærer et virksomt Middel, hvis Betydning ved Siden af Indsamlingen ikke bør overses. Om et formeligt Paabud om en almindelig Anvendelse af dette Middel vilde der imidlertid allerede paa Grund af

Umuligheden af at paafe dets Overholdelse ikke let kunne blive Spørgsmaal, hvormod man har forment, at der turde være Opfordring til at søge at opmuntre til Anbringelse og Vedligeholdelse af Stærkasser ved derfor at indrømme en Præmie, med hvis Fastsættelse — dog indenfor et i Loven bestemt Maximum — og Udredelse der da maatte forholde sig paa samme Maade som med Hensyn til Indsamlingen er bestemt.

ad § 7.

De i Lovforslaget omhandlede Foranstaltninger bør selvfølgelig ogsaa omfatte de til Rjbstæderne og Handelspladserne hørende Haver og Jorder; de ville i alt Væsentligt kunne udføres paa samme Maade og efter de samme Regler som for Landet bestemt, dog med de i Paragrafen angivne enkelte i Forholdets Natur begrundede Modifikationer.